ECLI:LV:AT:2021:1014.11351016917.7.L
Lieta Nr. 11351016917, SKK-593/2021
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 14.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Ivars Bičkovičs, Sandra Kaija, Inguna Radzeviča,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2021.gada 29.jūnija lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Apsūdzētais uzskata, ka apelācijas instances tiesa, norādot, ka brīvības atņemšanas sods uz 5 mēnešiem atbilst Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam soda mērķim, pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 574.panta 3.punktā norādīto Krimināllikuma pārkāpumu. Kasācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka apelācijas instances tiesa nav ņēmusi vērā viņa iesniegtos apelācijas sūdzības papildinājumus, kā arī pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 575.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpumu, jo viņam liegta iespēja teikt pēdējo vārdu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.panta un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa lietā iegūtos pierādījumus no jauna neizvērtē.

Apelācijas instances tiesa ir vērtējusi noteiktā soda atbilstību Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam soda mērķim un pamatojusi, kāpēc /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas sods. Apelācijas instances tiesa norādījusi, ka /pers. A/, būdams agrāk sodīts, turpina izdarīt noziedzīgus nodarījumus, iepriekš noteiktie sodi nav atturējuši apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. /pers. A/ tiesas noteiktais sods atbilst Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijai.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzībā norādītais arguments par apelācijas instances tiesas pieļauto Krimināllikuma 35.panta pārkāpumu, nosakot viņam sodu, ir vērsts uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajā un trešajā daļā noteikto.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta otrās daļas 2.punktu tiesa var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā vai protestā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzībā norādītais arguments par apelācijas instances tiesas pieļauto Kriminālprocesa likuma 575.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpumu nerada šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu. Lieta apelācijas kārtībā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu iztiesāta rakstveida procesā, kas neparedz kriminālprocesā iesaistīto personu klātbūtni un apsūdzētajam iespēju teikt pēdējo vārdu.

Tāpat šaubas par apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu nerada kasācijas sūdzībā norādītais arguments par apelācijas sūdzības papildinājumu neizvērtēšanu. No lietas materiāliem konstatējams, ka apelācijas instances tiesa apsūdzētā /pers. A/ iesniegtos apelācijas sūdzības papildinājumus nav pieņēmusi, jo tie iesniegti pēc Kriminālprocesa likuma 555.panta trešajā daļā noteiktā termiņa.

Senāts arī atzīst, ka izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā, jo kasācijas sūdzībā nav norādīti argumenti par tiesību normu interpretāciju, kas varētu būt nozīmīgi tiesu praksē.

Tādējādi šajā daļā konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta otrās daļas 2.punktā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu un otrās daļas 2.punktu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

I. Bičkovičs S. Kaija I. Radzeviča